

משנה - נדרים

פרק ב - משנה ה

נדר בחרם **(לד)** ואמר, לא נדרתי אלא בחרמו של ים.
בקרבן, ואמר, לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים **(לה)**.
הרי עצמי קרבן, ואמר, לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי
להיות נודר **(לו)** בו. קונם אשתי נהנית לי, ואמר לא נדרתי
אלא באשתי הראשונה שגרשתי, על כלן אין נשאלים
להם. ואם נשאלו, עונשין אותן ומחמירין עליהן, דברי רבי
מאיר. וחכמים אומרים, פותחין להם פתח ממקום אחר,
ומלמדים **(לט)** אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים:

פרק ג - משנה א

ארבעה נדרים התירו חכמים, נדרי זרוזין, ונדרי הבאי,
ונדרי שגגות, ונדרי אנסים. נדרי זרוזין, כיצד. היה מוכר
חפץ ואמר, קונם שאיני פוחת לך מן הסלע, והלה אומר,
קונם שאיני מוסיף לך על השקל, שניהן רוצין בשלשה
דינרין. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אף הרוצה להדיר את
חברו שיאכל אצלו, אומר, כל נדר **(ב)** שאני עתיד לדר הוא
בטל, ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר: